

Udskriftsdato: 15. december 2025

AFG nr 10176 af 30/08/2022 (Gældende)

Minkfarm - ophør - bortforpagtning - virksomhedsordningen

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 22-0213351

Minkfarm - ophør - bortforpagtning - virksomhedsordningen

Spørger var ophørt med at drive virksomhed med minkavl i 2020, hvor minkbesætningen var aflivet som en følge af det midlertidige forbud mod hold af mink. Spørgers virksomhed bestod herefter alene i bortforpagtning af 16,5 ha landbrugsjord.

Skatterådet bekræftede, at bortforpagtningen af landbrugsjorden måtte anses for selvstændig erhvervsvirksomhed, og at Spørger derfor havde mulighed for at benytte virksomhedsordningen.

Spørger havde søgt erstatning ved permanent nedlukning, hvilket blandt andet indebar, at staten skulle overtage minkvirksomhedens anlægsaktiver. Spørger ejede imidlertid anlægsaktiverne, herunder driftsbygninger og minkbure, frem til det tidspunkt, hvor der blev truffet en afgørelse om erstatning. I perioden fra ophøret af virksomheden med minkavl, og frem til staten overtog anlægsaktiverne, blev anlægsaktiverne ikke anvendt - hverken erhvervsmæssigt eller privat.

Skatterådet bekræftede, at anlægsaktiverne, der tidligere havde været anvendt i minkfarmen, måtte anses for erhvervsmæssige aktiver i perioden fra virksomhedsophøret i 2020 og frem til staten overtog aktiverne. Anlægsaktiverne skulle derfor indgå i virksomhedsordningen, såfremt den blev anvendt. Der skulle således ikke ske hævnning i virksomhedsordningen af aktiverne.

Skatterådsmøde 30. august 2022 - SKM2022. 425. SR

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at Spørger fortsat kan anvende virksomhedsordningen fra 2023 og frem, såfremt der ikke startes anden virksomhed i 2022 end den nuværende bortforpagtning?
2. Kan Skatterådet bekræfte, såfremt spørgsmål 1 besvares med ja, at der ikke skal ske hævnning fra virksomhedsordningen af erhvervsaktiverne, der tidligere har været anvendt til avl af pelsdyr (minkbure m.v.)?

Svar

1. Ja
2. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger ejer en ejendom, som han har erhvervet i 1998, hvor den havde et grundareal på 7,85 hektar. I henholdsvis 2008 og 2015 er der foretaget tilkøb til ejendommen, således grundarealet på nuværende tidspunkt udgør i alt 21,16 hektar. Ejendommen har i hele ejerperioden været registreret med benyttelse til landbrug.

I den sidste ejendomsvurdering er ejendomsværdien ansat til 5.750.000 kr., hvoraf grundværdien udgør 1.207.500 kr. Ejerboligværdien på ejendommen er 2.060.800 kr.

Siden anskaffelsen har stuehuset på ejendommen tjent som bolig for Spørger og hans husstand. Driftsbygningerne har været anvendt til avl af mink. I cirka 20 år har 3,23 hektar af den oprindeligt anskaffede matrikel været bortforpagtet, og siden 2016 har de øvrige to matrikler på ejendommen også været bortforpagtet.

Der forefindes ikke skriftlige lejeaftaler på de bortforpagtede arealer, men til brug for dette bindende svar kan følgende aftaleforhold forudsættes:

- Forpagtningen er forløbende og kan opsiges hvert år efter høst
- Lejen betales årligt efter høst for indeværende år

De samlede lejeindtægter på jorden udgør for 2021 53.600 kr., hvilket således svarer til en leje på 3.249 kr. pr. hektar. Dette svarer efter vores overbevisning overens med arealernes beliggenhed samt jordens bonitet på JB6, og såfremt bortforpagtningen opsiges, ses der ikke udfordringer i at finde en ny lejer. De samlede udgifter til bortforpagtningen udgør som udgangspunkt kun ejendomsskat samt forsikring, der tilsammen ikke overstiger 8.000 kr.

Driften fra ejendommen har været placeret i virksomhedsordningen, hvor ejendommen indgår med en værdi i kapitalafkastgrundlaget på 4.598.329 kr. Den del af ejendommen, der indgår i virksomhedsordningen, omfatter både den bortforpagtede jord samt erhvervsarealerne (minkbure m.v.) til avl af pelsdyr.

I forbindelse med COVID-19 og Folketingets beslutning om et "midlertidigt forbud" af pelsdyravl med mink, er minkbruget for nuværende ophørt i 2020. Spørger forventer ikke, at der kan eller vil blive gen-etableret minkavl på ejendommen. Derfor er eneste tilbageværende drift fra ejendommen bortforpagtning af jord.

Det ønskes med dette bindende svar klarlagt, hvorvidt driften med udlejning af jord fra ejendommen fra 2020 kan anses som erhvervsmæssig virksomhed, med mulighed for fortsat anvendelse af virksomhedsordningen - således at Spørger ikke er tvunget til i 2022 at erhverve ny virksomhed (eksempelvis en mindre udlejningsejendom) for at kunne opretholde sin virksomhedsordning. Det ønskes i den forbindelse også klarlagt, hvorvidt erhvervsarealet, der tidligere er anvendt til avl af mink/pelsdyr, fortsat kan indgå i virksomhedsordningen og således ikke skal hæves ud af ordningen, selvom arealet ikke anvendes erhvervsmæssigt, blot det ikke overgår til privat anvendelse.

Spørger har søgt om erstatning ved permanent nedlukning. Det kan for det bindende svar lægges til grund, at der er søgt erstatning på alle minkbure og erhvervsbygninger på ejendommen.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgsmål 1

Kan Skatterådet bekræfte, at Spørger fortsat kan anvende virksomhedsordningen fra 2023 og frem, såfremt der ikke startes anden virksomhed i 2022 end den nuværende bortforpagtning?

Ønsket svar: Ja

Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan efter virksomhedsskatteovens § 1, stk. 1 anvende virksomhedsskatteordning.

Virksomhedsskatteoven opstiller forskellige krav, herunder at der kun kan indgå selvstændig erhvervsvirksomhed i virksomhedsordningen.

Hvad der forstås med selvstændig erhvervsvirksomhed, definerer loven ikke yderligere, idet begrebet skal afgrænses igennem retspraksis. Af denne praksis følger det, at indkomst ved udlejning af fast ejendom som hovedregel anses for at være selvstændig erhvervsvirksomhed, hvilket fremgår af Den juridiske vejledning 2022-1, afsnit C. C. 1.1.1.

I visse særlige tilfælde er det dog set, at udlejning af fast ejendom kan have et så underordnet omfang, at virksomheden ikke kan anses for erhvervsmæssig.

Dette ses blandt andet vedr. udlejning af fiskeskure i afgørelserne SKM2014. 812. LSR og SKM2014. 822. LSR. I disse to afgørelser havde udlejningen i alle år været underskudsgivende som følge af, at de årlige lejeindtægter udgjorde mellem 7.200 kr. og 5.000 kr. i SKM2014. 821. LSR og 2.000 kr. i SKM2014. 822. LSR. På den baggrund var der ikke grundlag for at tro, at udlejningen nogensinde ville give et overskud efter driftsomkostninger.

Ved udlejning af garager er det ligeledes i afgørelsen SKM2018. 338. LSR set, at årlige lejeindtægter på 8.200 kr., og udlejningen efter driftsudgifter gav et beskedent underskud, ikke blev anset for selvstændig erhvervsvirksomhed.

Det ses dog i SKM2014. 732. LSR, at udlejningen af en garage i denne afgørelse blev anset for erhvervsvirksomhed, på trods af den årlige lejeindtægt på 4.800 kr. og et resultat omkring 900 kr. Det må herudfra umiddelbart sluttes, at såfremt udlejning af garager giver et positivt resultat, vil der være tale om selvstændig erhvervsvirksomhed - også på trods af en forholdsvis lav årlig lejeindtægt.

Ovenfor nævnte retspraksis giver således et billede af, hvor domstolene har trukket en linje i forhold til selvstændig erhvervsvirksomhed ved udlejning af fiskeskure og garager.

Ved bedømmelse af bortforpagtning af landbrugsjord som selvstændig erhvervsvirksomhed skal der efter vores opfattelse særligt henses til afgørelserne SKM2012. 248. SR og SKM2018. 482. LSR.

I SKM2012. 248. SR blev der anmodet om et bindende svar på, hvorvidt der kunne ske succession i cirka 21 hektar landbrugsjord. Jorden havde været bortforpagtet til sønnen, der nu ønskede at købe jorden. Hertil svarede Skatterådet, at bortforpagtning af landbrugsjord, herunder bortforpagtning/udleje af en del af et landbrug, i almindelighed vil være selvstændig erhvervsvirksomhed. Der var ikke grundlag for at fravige denne hovedregel, og derfor kunne der ske succession.

I SKM2018. 482. LSR skete der bortforpagtning af en ejendom med et jordtilliggende på 11,2970 hektar. Det fremgår ikke af afgørelsen, hvor stort et areal der udgjorde bortforpagtningen. De årlige lejeindtægter var 16.000 kr. fra bortforpagtningen og 4.000 kr. fra udlejning af bygninger og resultatet gav et overskud omkring 500 kr. På denne baggrund så Landsskatteretten heller ikke grundlag for at fravige hovedreglen, og bortforpagtningen blev anset for selvstændig erhvervsvirksomhed efter virksomhedsskatelovens § 1, stk. 1.

Spørger bortforpagter cirka 16,5 hektar af ejendommen. Efter vores opfattelse bør bortforpagtningen af herefter anses for selvstændig erhvervsvirksomhed, hvorefter Spørgers nuværende virksomhedsordning kan fortsættes fra 2023 og frem, såfremt bortforpagtningen fremadrettet har samme karakter som på nuværende tidspunkt. I den forbindelse skal der henses til:

- Udlejning af fast ejendom som hovedregel er selvstændig erhvervsvirksomhed
- Der bortforpagtes 16,5 hektar
- Den årlige lejeindtægt er 50.400 kr.
- Bortforpagtningen giver et overskud på cirka 42.000 kr.
- Spørger har været tvunget til at nedlægge den øvrige drift fra ejendommen.

Spørgsmål 2

Kan Skatterådet bekræfte, såfremt spørgsmål 1 besvares med ja, at der ikke skal ske hævnning fra virksomhedsordningen af erhvervsaktiverne, der tidligere har været anvendt til avl af pelsdyr (minkbure m.v.)?

Ønsket svar: Ja

Det følger af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 2. pkt., at den erhvervsmæssige del af en ejendom, der både tjener til bolig for ejeren og anvendes erhvervsmæssigt i væsentligt omfang, skal indgå i virksomhedsordningen.

Den erhvervsmæssige del af Spørgers ejendom indgår i Spørgers virksomhedsordning og ejerboligværdien er som følge af anvendelsen til bolig for Spørger holdt ude af ordningen. Den erhvervsmæssige del indgår som tidligere nævnt med en værdi i kapitalafkastgrundlaget på 4.598.329 kr.

Som følge af, at driften med avl af pelsdyr ifm. COVID-19 blev nedlukket af Regeringen, har bygningerne og erhvervsarealerne på denne del af ejendommen således ikke været i brug. Ved nedlukningen i 2020 var der løbende aktivitet, idet pelsdyrene skulle slås ned, men siden dette arbejde blev afsluttet, har bygningerne stået ubenyttet hen. Bygningerne har ikke været - og vil ikke blive - anvendt privat. Det er efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink fortsat ikke muligt at drive virksomhed med avl af pelsdyr såsom mink.

Der blev med lov nr. 1179 af 8. juni 2021 indført visse særregler for minkavlere, der anvender virksomhedsordningen og som følge af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink er ophørt med at drive virksomhed. Af disse regler fremgår det, at minkavlerne kan anvende virksomhedsordning uden ophør i et ekstra år mellem ophøret af minkvirksomheden og senere opstart af en ny virksomhed i virksomhedsordningen.

I forarbejderne til lovforslaget nævnes det, at minkavlere, som ønsker at blive i minkavlererhvervet, og som har lagt produktionen i dvale, også vil være omfattet af bestemmelsen, hvis den pågældende må anses for at være ophørt med at drive selvstændig erhvervsvirksomhed. Det nævnes videre, at det beror på en konkret vurdering i hver enkelt sag, om den skattepligtige skal anses for at være ophørt med at drive selvstændig erhvervsmæssig virksomhed.

I lovforarbejderne tages der dog ikke stilling til, om et erhvervsareal, hvor den erhvervsmæssige anvendelse ophører, fortsat kan være placeret i virksomhedsordningen, hvis arealet ikke længere anvendes i erhvervsmæssig virksomhed, men heller ikke overgår til privat brug.

Jf. spørgsmål 1 skal Spørger efter vores opfattelse fortsat anses for at drive selvstændig erhvervsvirksomhed. På det grundlag - og som følge af ordlyden i lovforarbejderne til lov nr. 1179 af 8. juni 2021 - skal bygningerne og de øvrige erhvervsarealer, der blev anvendt til avl af pelsdyr, efter vores opfattelse ikke anses for hævet i virksomhedsordningen, idet der fortsat er tale om erhvervsmæssigt areal og erhvervsmæssige bygninger og driftsmidler på erhvervsarealet. Det forhold, at erhvervsarealet og bygningerne pt. står ubenyttet som en følge af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, er der efter vores opfattelse ikke grundlag for at anse arealet for at være overgået til den private formue, med en hævnning i virksomhedsordningen til følge.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at Spørger fortsat kan anvende virksomhedsordningen fra 2023 og frem, såfremt der ikke startes anden virksomhed i 2022 end den nuværende bortforpagtning.

Begrundelse

Personer, der driver selvstændig virksomhed, kan anvende virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1. Det beror på en konkret vurdering, om man driver selvstændig virksomhed. Selvstændig erhvervsvirksomhed er som udgangspunkt kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves

virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et overskud, jf. punkt 3.1.1. i cirkulære nr. 129 af 4. juni 1994.

Udlejning af fast ejendom anses som udgangspunkt for selvstændig erhvervsvirksomhed, og skal derfor som udgangspunkt indgå i virksomhedsordningen. Det samme gælder bortforpagtning af landbrugsejendom eller anden fast ejendom. Udlejning af fast ejendom kan dog have et så underordnet omfang, at virksomheden ikke skattemæssigt kan anses for erhvervsmæssig. Praksis er beskrevet nærmere i Den juridiske vejledning 2022-2, afsnit C. C. 5.2.2.5 og C. C. 1.1.1.

Tilsvarende anses bortforpagtning af jord fra et landbrug normalt for selvstændig erhvervsvirksomhed i forhold til virksomhedsordningen, jf. Den juridiske vejledning 2022-2, afsnit C. C. 5.2.2.7.

Det er oplyst, at Spørger bortforpagter 16,5 ha. jord, at den årlige lejeindtægt udgør 50.400 kr., og at udgifterne ikke overstiger 8.000 kr.

På den baggrund finder Skattestyrelsen ikke, at der er grundlag for at fravige hovedreglen om, at bortforpagtning af jord er selvstændig erhvervsvirksomhed. Det kan derfor bekræftes, at Spørger kan anvende virksomhedsordningen på virksomheden med bortforpagtning.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Såfremt spørgsmål 1 besvares med ja, ønskes det bekræftet, at der ikke skal ske hævnning fra virksomhedsordningen af erhvervsaktiverne, der tidligere har været anvendt til avl af pelsdyr (minkbure m.v.).

Begrundelse

Når en skattepligtige vælger at anvende virksomhedsordningen, skal virksomhedsordningen anvendes for hele virksomheden i hele indkomståret, jf. virksomhedsskattelovens § 2, stk. 2. Alle erhvervsmæssige aktiver skal derfor indgå i ordning. Dog kan visse aktiver som f.eks. aktier eller anpartsvirksomhed ikke indgå, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2. Erhvervsmæssige bygninger, grunde og driftsmidler skal indgå i virksomhedsordningen.

Den erhvervsmæssige del af en blandet benyttet ejendom indgår i virksomheden, når ejendomsværdien er fordelt på den del, der tjener til bolig for den selvstændige, og på den øvrige ejendom. Se den tidligere formulering af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 2. pkt. (bestemmelsen er ændret ved lov nr. 688 af 8. juni 2017, men ændringen har først virkning fra og med det indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af de nye ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Se ændringslovens § 22, stk. 12. Lovændringen har således ikke virkning endnu, idet der ikke er foretaget nye ejendomsvurderinger for blandet benyttede ejendomme, herunder landbrug).

Spørgers ejendom er vurderet som en landbrugsejendom, og der er af den samlede ejendomsværdi fordelt 2.060.800 kr. til ejerboligen. Da der er foretaget en fordeling af ejendomsværdien på boligen og den øvrige ejendom, skal den erhvervsmæssige del indgå i virksomhedsordningen.

Efter aflivningen af minkbesætning i 2020 har minkbure mv., bygninger med minkbure, samt den tilhørende grund, ikke været anvendt, hverken erhvervsmæssigt eller privat. Spørgsmålet er om disse aktiver herefter udgør erhvervsmæssige aktiver, der kan indgå i virksomhedsordningen.

Spørger har søgt om erstatning til minkavlere ved permanent nedlukning efter reglerne i bekendtgørelse nr. 2463 af 11. december 2021. Efter bekendtgørelsens § 5 fastsættes der erstatning for anlægsaktiver tilhørende minkvirksomheden den 4. november 2020. Erstatningen omfatter ikke værdien af jorden. Tildelingen og udbetaling af erstatning og compensation sker med vilkår om, at staten erhverver ret over de aktiver eller den virksomhed, der bliver ydet erstatning eller compensation for. For fast ejendom betyder det retten til bortskaffelse af bygninger og bygningsinstallationer mv., og for løsøre og øvrige aktiver betyder det ejendomsretten til aktiverne.

Minkavlerne beholder ejendomsretten til aktiverne frem til det tidspunkt, hvor virksomheden har opfyldt vilkårene i forliget eller erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse om erstatningens eller compensationens fastsættelse. Minkavleren er berettiget til "kompensation for rimelige omkostninger til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold" for perioden fra den 4. november 2020 og frem til erstatningens fastsættelse, jf. bekendtgørelsens § 22.

Minkavleren kan ansøge om, at staten ikke overtager visse aktiver, mod at erstatningen reduceres. Det er oplyst, at Spørger ikke har søgt om dette, og at ansøgningen således omfatter alle minkvirksomhedens anlægsaktiver.

Skattestyrelsen lægger i overensstemmelse med Spørges oplysninger til grund, at virksomheden med minkavl må anses for ophørt i 2020, hvor minkbesætningen er aflivet som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink. Det er Skattestyrelsens opfattelse, at minkbure, bygninger med minkbure, samt øvrige anlægsaktiver fra den ophørte minkvirksomhed, må anses for erhvervsmæssige aktiver i perioden fra virksomhedsophøret i 2020 og frem til erstatningens fastsættelse og statens overtagelse af aktiverne. Dette gælder uanset, at aktiverne ikke anvendes erhvervsmæssigt i perioden, og der eksempelvis ikke kan foretages skattemæssige afskrivninger på aktiverne. Skattestyrelsen har i den forbindelse henset til, at aktiverne har været anvendt erhvervsmæssigt frem til minkvirksomhedens ophør, og at Spørger - for at opnå erstatning - er nødt til at beholde aktiverne indtil erstatningssagen afsluttes, og staten overtager aktiverne. Skattestyrelsen har endvidere henset til det oplyste om, at bygningerne mv. ikke har været og ikke vil blive anvendt privat.

Det er således Skattestyrelsens opfattelse, at minkvirksomhedens minkbure og bygninger mv. må anses for erhvervsmæssige aktiver i perioden efter ophøret af minkdriften, og at de derfor skal indgå i virksomhedsordningen, såfremt denne ordning vælges anvendt. Det er videre Skattestyrelsens opfattelse, at den grund, hvorpå de nævnte anlægsaktiver er placeret, ligeledes må anses for et erhvervsmæssigt aktiv, der skal indgå i virksomhedsordningen.

På den baggrund er Skattestyrelsen enig med Spørger i, at der ikke skal ske hævnning i virksomhedsordningen af erhvervsaktiverne, der tidligere har været anvendt til minkavl.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1

Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan anvende virksomhedsordningen efter reglerne i dette afsnit på indkomst fra virksomheden. Dette gælder dog ikke, hvis indkomst fra virksomheden er kapitalindkomst efter § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11, i personskatteloven. Endvidere kan virksomhedsordningen ikke anvendes på konkursindkomst, jf. konkursskattelovens § 6.

Praksis

Cirkulære nr. 129 af 4. juni 1994, pkt. 3.1.1

"...Selvstændig erhvervsvirksomhed er kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves en virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et overskud.

..."

Den juridiske vejledning 2022-2, afsnit C. C. 5.2.2.5

"Udlejning af fast ejendom anses som udgangspunkt for selvstændig erhvervsvirksomhed, og udlejnings-ejendomme skal derfor som udgangspunkt indgå i virksomhedsordningen. Det samme gælder bortforpagtning af landbrugsejendom eller anden fast ejendom."

...

"Udlejning af fast ejendom kan dog have et så underordnet omfang, at virksomheden ikke skattemæssigt kan anses for erhvervsmæssig. Se SKM2014. 812. LSR, hvor Landsskatte retten fandt, at udlejning af to redskabsbygninger (fiskeskure) på lejet grund ikke kunne anses for erhvervsmæssig. Udlejningen havde i alle årene givet underskud, og der var ikke fremlagt oplysninger om, at underskuddet var forbigående, og at udlejningen ville komme til at give overskud. I SKM2016. 437. BR blev udlejning af halvdelen af et redskabsskur (fiskeskur) til medejeren ikke anset for erhvervsmæssig, idet udlejningen, som havde givet underskud i de relevante år, klart var af underordnet omfang.

Praksis om hvornår udlejning af fast ejendom kan anses for erhvervsmæssig virksomhed, er nærmere beskrevet i afsnit C. C. 1.1.1 om begrebet selvstændig erhvervsvirksomhed."

Den juridiske vejledning 2022-2, afsnit C. C. 5.2.2.7

"Bortforpagtning/udleje af en del af et landbrug er normalt selvstændig erhvervsvirksomhed i forhold til virksomhedsordningen."

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2

Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, uforrentede obligationer og præmieobligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver. Konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, fordringer omfattet af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendoms § 6 D, stk. 1, andele i foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, obligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt aktier og investeringsbeviser m.v., når aktier og investeringsbeviser m.v. er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan dog indgå i virksomhedsordningen.

Virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 1. og 2. pkt. (tidligere formulering, der stadig har virkning, indtil der foretages nye ejendomsvurderinger)

Aktiver, der benyttes både til erhvervsmæssige og private formål, indgår ikke i den selvstændige erhvervsvirksomhed. Dog indgår i virksomheden den erhvervsmæssige del af en ejendom, hvor der foretages en fordeling af ejendomsværdien på den del, der tjener til bolig for den skattepligtige, og på den øvrige ejendom.

Virksomhedsskattelovens § 2, stk. 2, 4 pkt.

Vælger den skattepligtige at anvende virksomhedsordningen, skal virksomhedsordningen anvendes for hele virksomheden i hele indkomståret.